

ПОДКРЕПА

76
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

№ 32/29.20/98
Дата 09.07.1998

КОНФЕДЕРАЦИЯ НА ТРУДА

К.Т. „ПОДКРЕПА“
Изх. № 157
08.07.1998г.
София

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПО К. Д. № 20/ 1998г.

Им. Станковице
с-и Арханджел

13.18.98 **СТАНОВИЩЕ**

на Конфедерация на труда “Подкрепа”

съгласно определение на Конституционния съд от 18. 06. 1998г.
по к. д. № 20/ 1998г.

относно установяване на противоконституционност и несъответствие с общопризнатите норми на международното право и с международни договори, по които България е страна, на разпоредбата на чл. 17, ал. 5 ЗУКТС

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид Ваше определение по горното дело, с което сте ни конституирали като заинтересувана страна, изразяваме следното становище:

Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗУКТС, делата за обявяване незаконност на обявена, започнала или завършила стачка, са подсъдни на окръжните съдилища като първа инстанция. Според текста на ал. 5 на чл. 17 ЗУКТС, решението на съда е окончателно, тоест - не подлежи на обжалване. Текстът на ал. 3 от същия член гласи, че делото се разглежда по реда на Гражданския процесуален кодекс. Съгласно Гражданския процесуален кодекс в досегашната му редакция (до 1 март 1998г.), решенията за обявяване незаконността на стачка можеха да се атакуват по реда на надзора пред Върховния съд на Република България - чл. 225 - 230 ГПК. След измененията на Гражданския

7

процесуален кодекс, в сила от 1 март 1998г., тази възможност за атакуване на въпросните актове на окръжните съдилища на практика вече не съществува. Изправени сме пред неразрешимо от нормативната база противоречие, а именно - Гражданският процесуален кодекс в последната му редакция въведе триинстанционно производство по граждански дела, а в тази светлина цитираните разпоредби на ЗУКТС закрепват едноинстанционно производство по дела, образувани по искове за обявяване незаконност на стачки, които по естеството си са граждански дела. По този начин е нарушен основен конституционен принцип, а именно - правото на всички български граждани на съдебна защита, когато са нарушени или застрашени техни законни права и интереси. Законодателят е следвало да извърши необходимите промени в ЗУКТС така, както е извършил следващите се такива в редица други закони (Закон за политическите партии, Закон за административните нарушения и наказания, Закон за административното производство и пр.) промени, с оглед измененията на ГПК.

Освен гореизложеното, посочената разпоредба от ЗУКТС противоречи и на общопризнати норми на международното право (чл. 7, чл. 8 и чл. 10 от Всеобщата декларация за правата на човека), а също така и на международни договори, по които Република България е страна (чл. 8, ал. 1, б. "д" от Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенция No 97 и Конвенция No 98 на МОТ, чл. 6 и чл. 11 от Европейската конвенция за правата на човека).

Конфедерация на труда "Подкрепа" счита, че е необходимо законодателят да отмени разпоредбата на чл. 17, ал. 5 ЗУКТС и изрично да регламентира ред за обжалване на съдебните актове, постановени от окръжните съдилища по искове за обявяване незаконност на стачка, в съответствие с новите разпоредби на ГПК, а именно - на чл. 196 - чл. 224 ГПК.

Д-Р КОНСТАНТИН ТРЕНЧЕВ,
ПРЕЗИДЕНТ НА КТ "ПОДКРЕПА"

